

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119269109
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6119269109.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Priemyselná 10, IČO: 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Martin, Kuzmányho 4 proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8/A, o zaplatenie 150,67 eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/3/2020-77 zo dňa 22. mája 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 150,67 eur, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia 150,67 eur, čo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného, došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného, ktorá škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V jej dôsledku bol poškodený nútený za účelom zabezpečenia svojich potrieb, užívať náhradné motorové vozidlo, ktoré si prenajal od žalobcu. Žalovaný pri šetrení poistnej udalosti výdavky poškodeného na nájomnom neuznal. Poškodený so žalobcom uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky, poškodený oznámil žalovanému.

2. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 21.12.2018, o 10.15 hod. na Bojníckej ceste v Prievidzi došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo spoločnosti TOBTRANS, s.r.o., so sídlom L. Štúra 12, Prievidza, IČO 46 085 459 a to MULTIVAN HL 2,0 BITDI 4 MOT DSG EU6, identifikačné číslo vozidla (VIN): E EČV: M Podľa bodu 15. záznamu, dopravnú nehodu zaviniel vodič motorového vozidla A: Škoda Felícia, EČV: M ktorého ako poistiteľ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je v bode 8. záznamu, označený žalovaný. Dňa 27.12.2018 si poškodená spoločnosť TOBTRANS, s.r.o. uplatnila podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. u žalovaného nárok na poistné plnenie za škodovú udalosť zo dňa 21.12.2018. V zákazkovom liste pre zákazku č. W282330, vystavenom prevádzkou AUTOKOMPLEXX, spol. s r.o., so sídlom A. Hlinku 483, Nováky, IČO 36 302 074 je uvedené, že zákazka a to vozidlo MULTIVAN HL 2,0 BITDI 4 MOT DSG EU6, identifikačné číslo vozidla (VIN): E EČV: M bolo do servisu prijaté dňa 29.1.2019,

ako predbežný termín dokončenia je označený dátum 1.2.2019. Z popisu prác vyplýva nasledovné: výmena predných posuvných dverí plus lak, zališenie prednej bočnice. V kalkulácii nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla v nezmluvnom servise, žalovaný uviedol sumu 1.223,41 eur bez DPH. V Zmluve o prenájme vozidla č. 55/38 zo dňa 29.1.2019, sú ako zmluvné strany označené prenajímateľ: žalobca a nájomca: spoločnosť TOBTRANS, s.r.o.. Podľa zmluvy prenajímateľ prenajíma nájomcovi vozidlo (náhradné vozidlo) typ: Nissan Qashqai, VIN: O EČV: S za dennú sadzbu prenájmu: 64,80 eur vrátane DPH, v dohodnutej dobe prenájmu je dátum: do 1.2.2019. V časti zmluvy o účele zapožičania náhradného vozidla je uvedený: pracovné účely okres Prievidza, že nájomca vlastní iné vozidlo, ktoré ale nemôže využívať, pretože ho využívajú iní užívatelia na iné účely. V časti zmluvy o ukončení prenájmu, je uvedený stav tachometra: 32750 km, denná sadzba prenájmu: 52,80 eur vrátane DPH (ponížená podľa počtu dní prenájmu v zmysle platného cenníka). V čase zmluvy o prehlásení nájomcu o rozsahu využívania náhradného vozidla, je uvedený: dňa 8.2.2019 je moje vozidlo stále v servise. V bode 1. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu pre prenájom osobných automobilov je uvedený, že predmet a doba prenájmu sú dohodnuté vždy priamo v zmluve o prenájme. V Cenníku prenájmu náhradných vozidiel žalobcu pre rok 2018, je u bežného SUV Nissan Qashqai pri dĺžke prenájmu od 1 do 10 dní uvedená cena 64,80 eur denne a nad 10 dní 52,80 eur denne, vrátane DPH. V Prehľade maximálnych akceptovateľných sadzieb náhradných vozidiel spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., so sídlom na území Českej republiky, je u SUV Nissan Qashqai pri dĺžke prenájmu od 1 do 10 dní uvedená cena 1.200,- Kč denne a nad 10 dní 1.000,- Kč denne, bez DPH. Žalobca vystavil spoločnosti TOBTRANS, s.r.o. faktúru č. 190060 s dátumom splatnosti dňa 22.2.2019, s dátumom dodania tovaru/ služby dňa 8.2.2019, a to za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o prenájme vozidla č. 55/38 Nissan Qashqai, EČV: S za 11 dní od 29.1.2019 do 8.2.2019, po 44,- eur, celkovo 484,- eur plus 20% DPH 96,80 eur. Z faktúry vyplýva počiatočný stav km: 32392, koncový stav: 32750, rozdiel 358 km. Dňa 8.2.2019 medzi spoločnosťou TOBTRANS, s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávky. Podľa čl. 1. zmluvy, postupca má peňažnú pohľadávku voči KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, ktorá rieši škodu spôsobenú vozidlom Škoda Felícia, EČV: M vo výške 484,- eur, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z.. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 21.12.2018 na vozidle Volkswagen Multivan, EČV: M Podľa čl. 2. zmluvy, postupca touto zmluvou v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postupuje SetCar sk, a.s. pohľadávku uvedenú v bode 1., a SetCar sk, a.s. sa zaväzuje uhradiť za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4. a 5. Podľa čl. 3. zmluvy, postupca súčasne postupuje s postúpenou pohľadávkou SetCar sk, a.s. všetko príslušenstvo a všetky práva súvisiace s touto pohľadávkou. Zmluvné strany sa dohodli, že o postúpení pohľadávky bude poisťovňa informovať postupca a to tak, že SetCar sk, a.s. v mene postupcu doručí oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky poisťovni. Postupca je povinný odovzdať SetCar sk, a.s. ním podpísané oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s touto zmluvou v dvoch originálnych vyhotoveniach. Podľa čl. 4. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1. je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 484,- eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 190060, vystavenej SetCar sk, a.s. ako prenajímateľom postupcovi, ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Nissan Qashqai, EČV: S Podľa čl. 5. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom SetCar sk, a.s. si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dňa 8.2.2019 postupca TOBTRANS, s.r.o. písomne oznámil žalovanému, že svoju pohľadávku spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody), vyplývajúcu z poistnej udalosti č. 9851093015 zo dňa 21.12.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 484,- eur spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými, postúpil na spoločnosť SetCar sk, a.s.. Dňa 21.2.2019 spoločnosť AUTOKOMPLEXX, spol. s r.o. spoločnosti TOBTRANS, s.r.o. vystavila faktúru č. 019510395 s dátumom splatnosti dňa 28.2.2019, s dátumom dodania tovaru/služby dňa 21.2.2019 na sumu 1.780,19 eur. Dňa 27.2.2019 žalovaný v podaní označenom: Oznámenie o poistnom plnení, oznámil žalobcovi, že dňa 25.2.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu predkladá výpočet výšky plnenia. Uviedol, že vyjadrenie likvidátora k osobitnostiam likvidácie je nasledovné: „Vzhľadom na rozsah poškodenia, práce na oprave (stanovené výrobcom), zapožičanie náhradného vozidla priznané maximálne 8 dní. Zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo, vzhľadom na typ požičaného vozidla upravená na 50,- eur s DPH/deň“. Žalobcovi oznámil, že na jeho účet mu poukazuje sumu 333,33 eur. Vo výpočte výšky plnenia zo dňa 26.2.2019 je uvedený: faktúra za prenájom náhradného vozidla 190060: 580,80 eur, neprimerané náklady na náhradné vozidlo:

mínus 180,80 eur, spolu priznané: 400,- eur, odpočet DPH: 66,67 eur, výška škody bez DPH: 333,33 eur, poistné plnenie: 333,33 eur.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 788 ods. 1. § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z.z. a podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, a dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Uviedol, že poistný pomer v súkromnom poistení vzniká predovšetkým na základe poistnej zmluvy. Občiansky zákonník však pripúšťa, aby poistný pomer vznikol priamo zo zákona (ex lege). Povinné zmluvné poistenie vychádza z toho, že na základe osobitného všeobecne záväzného právneho predpisu je určitým osobám uložená povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu a v tomto poistení zotrvať po celú dobu výkonu určitej činnosti. Základným reprezentantom povinného zmluvného poistenia je zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodení z dopravnej nehody, ktorú nezavinili, majú priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 21.12.2018 došlo na Bojníckej ceste v Prievidzi ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle VW Multivan, EČ: M poškodeného TOBTRANS, s.r.o.. Škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Felícia, EČ: M ktoré v čase predmetnej škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti, si poškodený dal vozidlo opraviť, pričom do servisu bolo prijaté dňa 29.1.2019. Pred škodovou udalosťou, uvedené motorové vozidlo využíval na pracovné účely. Preto dňa 29.1.2019 uzavrel so žalobcom Zmluvu o prenájme vozidla č. 55/38, predmetom ktorej bol nájom vozidla (náhradné vozidlo) typ: Nissan Qashqai, EČV: S Žalobca za prenájom náhradného vozidla vystavil poškodenému faktúru č. 190060, a to za 11 dní prenájmu od 29.1.2019 do 8.2.2019, po 44,- eur, celkovo 484,- eur (11 krát 44,- eur) plus 20% DPH, s dátumom splatnosti dňa 22.2.2019. Žalovaný znížil náklady za prenájom náhradného motorového vozidla, o sumu 150,67 eur. Tieto skutkové tvrdenia medzi stranami sporu, neboli sporné. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Vecná legitimitácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Strana, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom) má aktívnu vecnú legitimitáciu. Strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku) má pasívnu vecnú legitimitáciu. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzkov, a preto sa pre platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Predmetom postúpenia môže byť iba právo, nie povinnosť. Postupiteľným právom je pohľadávka, ktorú má veriteľ voči dlžníkovi, pričom podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je okrem iného spôsobilý predmet postúpenia, t.j. aby išlo o pohľadávku spôsobilú na postúpenie. Takými pohľadávkami sú predovšetkým pohľadávky, ktorých obsahom je majetkové právo (i pohľadávka na náhradu škody). Započítanie (kompenzácia), je spôsob zániku záväzku nahradzujúci splnenie. Je však splneniu veľmi podobný, lebo dochádza k uspokojeniu veriteľa. Význam započítania spočíva v tom, že dôjde k splneniu jednoduchým spôsobom v zmysle, že vzájomné pohľadávky netreba plniť dvakrát. Jednostranná kompenzácia, je podmienená právnym úkonom jednej zo strán záväzkového vzťahu. Započítanie pohľadávok dohodou, sa uskutočňuje zmluvou medzi dlžníkom a veriteľom, ktorou si vyrovnajú pohľadávky a to za podmienok, na ktorých sa dohodnú. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu tvrdil, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 8.2.2019 je neplatným právnym úkonom, nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu. Uviedol, že predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky, nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pretože nevznikla. V tomto prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, resp. k postúpeniu pohľadávky žalobcu. K úhrade faktúry č. 190060, nemohlo dôjsť na základe dohody o započítaní. Prejav vôle účastníkov Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.2.2019, najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa jeho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda, poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu. Podľa súdu škoda na hmotnom majetku vznikne už momentom jeho poškodenia, čo v prejednávanej veci predstavovalo poškodenie motorového vozidla. Táto škoda, však nie je predmetom sporu. Ďalšou škodou, a ktorá už je predmetom sporu, sú náklady za prenájom motorového vozidla. Je nesporné, že poškodenému vznikne škoda až úhradou nájomného za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V tomto smere je právna argumentácia žalovaného správna. Rovnako je správne tvrdenie, že nájomné za náhradné motorové vozidlo, ktoré je poškodený ako nájomca povinný zaplatiť, predstavuje na jeho strane záväzok, a že veriteľom tejto pohľadávky je prenajímateľ. Poškodený má právo na náhradu škody voči žalovanému, ktorá mu vznikne tým, že v dôsledku poistnej udalosti je nútený používať náhradné

motorové vozidlo. Kým poškodený nezaplatí nájomné za používanie náhradného motorového vozidla, ide len o budúcu pohľadávku. Súd poukázal na rozhodnutie: Váž. 4740, podľa ktorého cedovať je možné tiež tú pohľadávku, ktorá ešte nevznikla a má vzniknúť až v budúcnosti. Podmienkou je však to, že musí ísť o pohľadávku, ktorú je možné určiť aspoň čo do právneho dôvodu jej vzniku a čo do osoby dlžníka, aj keď jej konkrétny rozsah ešte nie je známy. S poukazom na § uvedené a § 524 Občianskeho zákonníka a čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky súd uviedol, že ak poškodený postúpil budúcu pohľadávku na náhradu škody voči žalovanému za odplatu, stal sa veriteľom žalobcu (prenajímateľa náhradného motorového vozidla), a to veriteľom s pohľadávkou na zaplatenie odplaty za postúpenú pohľadávku. V dôsledku postúpenia budúcej pohľadávky, prešla na žalobcu pohľadávka z titulu práva na náhradu škody voči žalovanému. Poškodený však bol zároveň dlžníkom žalobcu, čo bolo predpokladom pre kompenzáciu pohľadávok, pretože bol povinný zaplatiť mu nájomné za náhradné motorové vozidlo. Tieto vzájomné, proti sebe stojace pohľadávky: a) odplata za postúpenie budúcej pohľadávky a b) nájomné za nájom náhradného motorového vozidla, bolo možné započítať. Po započítaní pohľadávok, zaniklo poškodenému právo na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a žalobcovi zaniklo právo na nájomné a žalobca sa stal veriteľom pohľadávky: práva na náhradu škody voči žalovanému. Zánikom pohľadávky z titulu nájomného za prenájom náhradného vozidla v dôsledku kompenzácie, sa aktivovala postúpením nadobudnutá pohľadávka na náhradu škody. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 8.2.2019 je platným právnym úkonom a žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom. Žalovaný namietal, že žalobca nepredložil Všeobecné obchodné podmienky pre prenájom osobných automobilov. Tento listinný dôkaz však je prílohou žaloby a bol zaslaný žalovanému spolu s platobným rozkazom, s návrhom na vydanie platobného rozkazu a s ďalšími jeho prílohami. Žalovaný ďalej namietal, že zo Zmluvy o prenájme vozidla č. 55/38 zo dňa 29.1.2019 nie je zrejмый počet najazdených kilometrov náhradného motorového vozidla. Uvedená námietka žalovaného je neopodstatnená, pretože v Zmluve o prenájme vozidla č. 55/38 zo dňa 29.1.2019, v časti o predmete nájmu, je okrem iného uvedený stav tachometra: 32392 km a v časti o ukončení nájmu, je okrem iného uvedený stav tachometra: 32750 km (rozdiel medzi týmito údajmi je 358 km). Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako factoring, forfaiting, či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok, a že na základe jeho (žalovaného) vedomostí o existencii ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok z iných súdnych konaní, má za to, že takúto činnosť možno považovať za neoprávnené podnikanie. Námietka žalovaného o činnosti súvisiacej s nadobúdaním a správou pohľadávok, je neopodstatnená. Žalobca za týmto účelom nepodniká. V prejednávanej veci, ide o štandardné postúpenie pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 8.2.2019. Ako to už bolo uvedené, poškodený z dopravnej nehody, ktorú nezavinil, má priamy nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Poškodený je tiež oprávnený tento nárok postúpiť. V prejednávanej veci ho postúpil na žalobcu. Žalovaný namietal, že rozsahu poistného plnenia, uplatnená škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom vozidla, nezodpovedá. Svoje tvrdenia však bližšie nešpecifikoval. Pri dočasnom poškodení motorového vozidla, s rentabilnou opravou, je oprávnenou náhradou cena opravy a uvedenie poškodeného motorového vozidla do pôvodného stavu, a tiež súvisiace náklady, ktoré nevyhnutne vznikajú v priamej príčinnej súvislosti s poškodením veci. Nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov vyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a tiež z Občianskeho zákonníka. Poškodené motorové vozidlo VW Multivan, EČ: M bolo poškodeným TOBTRANS, s.r.o. využívané na podnikateľské účely (absolvovanie pracovných ciest) a po škodovej udalosti zo dňa 21.12.2018, bola jeho oprava nevyhnutná. Pri absencii, resp. nedostatku vlastných motorových vozidiel (iné vozidlo vo vlastníctve poškodeného bolo využívané na iné účely) vznikajú náklady na zabezpečenie plynulého chodu podnikateľskej činnosti na takej úrovni, akoby ku poškodeniu nedošlo, a to zabezpečením náhradného motorového vozidla. Zákon z tohto dôvodu hovorí nie o „škode na veci“, ale o „škode vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci“. Rozdiel spočíva v rozsahu krytej škody, t. j. nielen zníženie majetkovej hodnoty samotnej poškodenej veci (motorového vozidla), ale aj zníženie majetku poškodeného v súvislosti s poškodením veci. Škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla, bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by ku škodovej udalosti a teda by nebol nájom náhradného motorového vozidla nevyhnutným. Súd poukázal aj na to, že možnosť využiť náhradné motorové vozidlo počas opravy poškodeného motorového vozidla, má byť aj formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Zároveň neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu, resp. realizoval výber

medzi požičovňami podľa ponúkaných podmienok. V opačnom prípade, by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, pretože už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou, je výrazne obmedzujúcim stavom. Nájomná zmluva je zmluva, ktorou jedna strana prenecháva druhej strane určitú vec, aby ju dočasne užívala alebo brala z nej úžitky, a to za odplatu (nájomné). Nájomná zmluva upravená v § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, sa považuje za neobchodnú zmluvu. Nájomná zmluva uzavretá medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, sa riadi aj všeobecnými ustanoveniami o obchodných záväzkových vzťahoch, upravených v Obchodnom zákonníku. V ustanovení § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka je upravená možnosť obnovy, resp. predĺženia nájmu na základe nevyvrátiteľnej domnienky konkludentného obnovenia nájomného vzťahu. Pokračovaním nájmu, je tiché pokračovanie v užívaní prenajatej veci, čomu prenajímateľ nebráni. V prípade, že nájomca užíva vec i po skončení nájmu a prenajímateľ do 30 dní proti tomu nezakročí podaním žaloby na súde, nájomná zmluva sa obnovila bezprostredne po zániku pôvodného nájomného vzťahu, za pôvodne dohodnutých podmienok. Nie je pritom vylúčené, aby za podmienok uvedených v § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka došlo k predĺženiu (k obnove) nájmu opakovane (porovnaj s. 1763 Občianský zákoník II., Veľké Komentáre, C. H. Beck, 2008, Šveska-Spáčil -Škárová-Hulmák a spol.). Zmluvu o prenájme vozidla č. 55/38 zo dňa 29.1.2019, predmetom ktorej bol nájom náhradného motorového vozidla uzavreli žalobca a poškodený pri ich podnikateľskej činnosti. Keďže však nájomná zmluva nie je upravená ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku, spravuje sa ustanoveniami § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka a podporne všeobecnými ustanoveniami o obchodných záväzkových vzťahoch v Obchodnom zákonníku (§ 261 ods. 9). V Zmluve o prenájme vozidla č. 55/38 zo dňa 29.1.2019, je uvedená doba prenájmu od 29.1.2019 do 1.2.2019. V časti zmluvy: Pri ukončení prenájmu, je uvedený dátum 8.2.2019, z čoho je možné vyvodiť, že poškodený náhradné motorové vozidlo užíval aj po dátume 1.2.2019, čomu nasvedčuje aj jeho prehlásenie, že dňa 8.2.2019 bolo jeho vozidlo ešte stále v servise. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by po dátume 1.2.2019 žalobca ako prenajímateľ bránil poškodenému ako nájomcovi v užívaní veci. Po dátume 1.2.2019 sa tak nájomná zmluva opakovane obnovila za pôvodne dohodnutých podmienok, a to aj ku dňu 8.2.2019. Žalovaný v Prílohe k Oznámeniu o poistnom plnení zo dňa 27.2.2019, zo sumy 580,80 eur fakturovanej vo faktúre č. 190060 odpočítal 180,80 eur s tým, že sú to neprimerané náklady na náhradné motorové vozidlo a zo sumy 400,- eur (580,80 eur mínus 180,80 eur) odpočítal DPH 66,67 eur a poistné plnenie 333,33 eur poukázal žalobcovi. V odpore proti vydanému platobnému rozkazu žalovaný nevysvetlil (povinnosť tvrdenia) zníženie plnenia. V Oznámení o poistnom plnení žalovaný uviedol, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácu na oprave (stanovenú výrobcom), priznáva za zapožičanie náhradného motorového vozidla náhradu za maximálne 8 dní po 50,- eur, že zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Žalovaný nepreukázal, napríklad výsluchom svedkov - zamestnancov servisu (udržanie dôkazného bremena), že poškodené motorové vozidlo malo byť opravené do 8 dní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že poškodený pritom nemohol dĺžku opravy ovplyvniť. Spornou zostáva sadzba za prenájom náhradného motorového vozidla. Z Cenníka prenájmu náhradných motorových vozidiel vyplýva, že žalobca mal v rozhodnom čase k dispozícii vozidlá rôzneho typu a parametrov, so zodpovedajúcou výškou nájomného. Najlacnejším ponúkaným motorovým vozidlom bol Fiat Punto s nájomným (pri prenájme nad 10 dní) 30,- eur na deň s DPH. Približne strednú úroveň ponuky predstavovala Škoda Octavia s nájomným (pri prenájme nad 10 dní) 44,40 eur na deň s DPH a Peugeot Partner či Dacia Lodgy s nájomným (pri prenájme nad 10 dní) 48,- eur na deň s DPH. Bežné SUV boli ponúkané za nájomné (pri prenájme nad 10 dní) denne s DPH: 64,80 eur Kia Sportage, 68,40 eur Kia Sportage 2,0 CRDI 4x4, 52,80 eur Nissan Qashqai, 110,40 eur Škoda Kodiaq. Najvyššiu kategóriu predstavoval Land Rover Discovery Sport s nájomným (pri prenájme nad 10 dní) 132,- eur na deň s DPH. Súd pri posudzovaní tohto nákladu (čo do výšky) vychádzal z kritéria primeranosti. Primeranou je pre podnikateľský subjekt taká náhrada, ktorá nahradí dočasnú stratu vozidla tak, aby bola zachovaná nielen základná možnosť prepravy, ale aj parametre: od výkonu, vybavenia, technických vymožeností, cez úžitkové vymoženosti až po celkový stupeň výbavy a komfortu, ktorý zodpovedá sociálnemu statusu podnikateľa. Ako to už bolo uvedené, žalovaný potreboval náhradné motorové vozidlo na pracovné účely. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti boli: prípravné práce k realizácii stavby, sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb, medzinárodná nákladná cestná doprava. Z ponuky žalobcu (z cenníka) si tak mohol vybrať náhradné motorové vozidlo, ktoré možno využiť na prepravu osôb z miesta podnikania na konkrétnu stavbu, resp. k zákazníkovi, čomu by zodpovedala najlacnejšia ponuka, a to motorové vozidlo Fiat Punto. Uvedené vozidlo však patrí do kategórie: malé. Preto mohol i z hľadiska prepravy väčšieho počtu osôb, vyššieho výkonu, komfortu trvať na prenájme bežného SUV, medzi ktoré patrí i Nissan Qashqai. Okrem toho, bolo síce zvolené náhradné motorové vozidlo z vyššej ponuky, avšak znížením

ceny (na 44,- eur) dohodou sa dostalo do kategórie nižšej, a to stredných vozidiel. Žalovaný nepreukázal, že suma 44,- eur bez DPH denne, je cenou neobvyklou v danom mieste a čase. Sám usúdil, bez reálneho prieskumu trhu, že primeranou je sadzba 50,- eur s DPH, čo je 40,- eur bez DPH. Rozdiel medzi sumou 44,- eur a 40,- eur je 4,- eur, čo nemožno považovať za neprimerané nadhodnotenie. Žalobca, ako právny nástupca poškodeného má nárok na náhradu škody, a to za dobu užívania náhradného motorového vozidla z titulu odplaty za jeho prenájom, t. j. od 29.1.2019 do 8.2.2019, teda za 11 dní. Poškodený na vozidle Nissan Qashqai najazdil 358 km, z čoho je zrejmé, že ho aktívne využíval. Fakturovaná suma nájomného predstavovala 484,- eur (11 dní krát 44,- eur) bez DPH, pričom žalovaný vyplatil poisťné plnenie 333,33 eur. Nárok o zaplatenie 150,67 eur bol opodstatnený.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ s ohľadom na skutočnosť, že žalobca bol v spore plne úspešný.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Podľa neho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tiež uviedol, že považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitráry. Má za to, že súd prvej inštancie sa v prvom rade nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu vo vedenom spore. Má za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimitovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne ho potvrdzujú aj dôkazy predložené žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry žalobcu pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení. Vychádzajúc zo zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimitovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vráti na ďalšie konanie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považujeme v celom rozsahu za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitimitácie žalobcu považuje žalobca za zrozumiteľné a správne. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poisťné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. Uvedené potvrdzuje predložené oznámenie o poisťnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný svojim konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu už v rámci likvidácie poisťnej udalosti. V čase pred podaním žaloby tak žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poisťné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Túto skutočnosť napokon obsahuje aj samotné usmernenie členov SKP č. 17/2002, z ktorého žalovaný vychádza pri šetrení poisťných udalostí. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Je nevyhnutné poznamenať,

že poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla). Dlužníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky máme za nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považujeme za ničím nepodložené a zjavne účelové. Podotýkame, že v zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Na základe uvedeného nie je možné hľadiť na skutočnosť vzniku škody tak formalisticky, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, dokým nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu (prenajímateľa). Neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. Všetky odvolacie námietky žalovaného považuje žalobca za neopodstatnené a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

9. Žalovaný v priebehu sporu ako aj v podanom odvolaní opakovane spochybňoval aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Súd prvej inštancie správne posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky je daná aktívna legitímácia žalobcu, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 484 eur voči žalovanému, pričom postúpenie je odplatné za odplatu vo výške 484 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 190060. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, započítavajú.

10. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II ÚS 165/2017 vyplýva, že "podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku". S poukazom na uvedené preto súd prvej inštancie správne konštatoval, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné a vyplýva z neho aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

11. Pokiaľ ide o poskytnuté poistné plnenie, toto má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Občiansky zákonník určuje rozsah škody § 442 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník pritom nedefinuje pojem "skutočná škoda". Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch), spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty, potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú

škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

12. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané a v konaní medzi stranami nebolo sporné, že dňa 21.12.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky VW Multivan, EČV: M ktoré motorové vozidlo v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému TOBTRANS, s.r.o.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený dať svoje motorové vozidlo opraviť, pričom oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v období od 29.1.2019 do 8.2.2019. Poškodený používal svoje motorové vozidlo na pracovné účely, preto dňa 29.1.2019 uzatvoril so žalobcom Zmluvu o prenájme vozidla č. 55/38, ktorej predmetom bol nájom náhradného motorového vozidla značky Nissan Qashqai, EČV: S a to v období do 1.2.2019, pričom poškodený vozidlo preukázane využíval až do 8.2.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla, vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 190060 za prenájom motorového vozidla počas 11 dní pri dohodnutom zmluvnom nájmomnom 44 eur, teda spolu sumu 484 eur (bez DPH). V Oznámení o poistnom plnení zo dňa 27.2.2019 žalovaný žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti. Zároveň žalobcovi zaslal na jeho účet poistné plnenie vo výške 333,33 eur. Z oznámenia žalovaného vyplýva, že neuznal nárok žalobcu na úhradu nákladov za prenájom motorového v celej výške nájomného za deň, ani za všetky dni prenájmu a priznal mu túto náhradu len vo výške 50 eur za deň za obdobie 8 dní.

13. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V danom prípade však pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 11 dní, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 21.12.2018. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo prenajal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho prenájmu jednoznačná.

14. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie 333,33 eur, teda len vo výške 50 eur/deň za 8 dní prenájmu. Odvolací súd však považuje v danom prípade cenu prenájmu 52,80 eur/deň, ktorá bola poškodenému zo strany žalobcu vyfaktúrovaná za prenájom náhradného vozidla za primeranú. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému preplatil.

15. Nakoniec odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k predmetnému rozsudku nie je možné prijať ani odvolaciu námietku žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998). Výkladom toho, či nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, následkom zistenia ktorej je zrušujúce rozhodnutie, resp. či ide len o tzv. inú vadu konania, sa zaoberalo Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: "Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku", vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

16. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je teda nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

17. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky žalovaného. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami toho - ktorého účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva a pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, preto len ak by súd v odôvodnení nereagoval na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú v konkrétnostiach účastníkom, bolo by potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).

18. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).